

ιθ'. Ἡ μέλλουσα ἐνότης τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίου.

κ'. Ὅτι ὑπάρχει ἐπιρροή τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, διδάσκουσα ὅτι ὑπάρχει Θεὸς καὶ ὅτι πρέπει νὰ λατρεύῃ τις καὶ νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτόν, ὅτι ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου προσλαμβάνεται διαφόρως ὑπὸ τῶν διαφορῶν πνευμάτων καὶ ἐντεῦθεν γεννῶνται ποικιλίαι ἐν ταῖς μορφαῖς τῆς θρησκείας.

κα'. Ὅτι οἱ πιστεύοντες εἰς ταῦτα δύνανται νὰ συνεργάζωνται πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος παρὰ τὰς διαφοράς, αἵτινες χωρίζουσιν ἴσως αὐτοὺς ἐν τῇ περὶ Θεοῦ ἀντιλήψει, τῇ ἀποκαλύψει καὶ φανερώσει αὐτοῦ καὶ ὅτι τοιαύτη ἀδελφότης δὲν συνεπάγεται τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν διαφορῶν. Ὡστε ὁ χριστιανὸς, πιστεύων εἰς τὴν τελείαν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, δύναται νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ Ἰουδαίου, ὅστις μετ' ἀφοσιώσεως πιστεύει εἰς τὸν Ἰεχωβά τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Κουάκερος μετὰ τοῦ ἀνίχοντος εἰς τὴν ἐπισκοπικανὴν Ἐκκλησίαν, ὁ Καθολικὸς μετὰ τοῦ Μεθονιστοῦ, ὁ Βαπτιστὴς μετὰ τοῦ Ἐνωτικοῦ κτλ.

Εἰς τι χρησιμεύει τὸ Σικάγον

Συγγραφεὺς, αἱ περὶ Ἰνδικῆς μελέται τοῦ ὁποίου ἰδιαιτέρας ἐτυχον προσοχῆς, ἀφιεροῦν ἐνδιαφέρον ὄρθρον εἰς τὴν χρησιμότητα τῆς κοσμοπολίτιδος πόλεως τοῦ Σικάγου, παρατιθέμενος εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω τίτλου ὑποβαλλομένην ἐρώτησιν τὰ ἐπόμενα :

Τὸ Σικάγον χρησιμεύει ἵνα μετατρέπῃ τὴν ζῶσαν σάρκα εἰς κρέας ἀλίπαστον προωρισμένον πρὸς μακρὰν διατήρησιν (conserve) καὶ εἰς κρέας τοῦ κρεωπώλου. Ἐν Σικάγῳ, λέγει ὁ κ. Ρουζιέ, ὅταν ἐκλίπῃ τὸ κρέας, ἐκλείπει τὸ πᾶν. Διότι ἡ πόλις εὐρίσκεται ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν μεγάλων πολιτειῶν τῶν παραγωγῶν ἀραβόσιτον, τοῦτέστι χωρῶν κτηνοτροφίας καὶ λιπάνσεων. Εἶναι ἡ πύλη δι' ἧς διέρχονται πάντα τὰ προϊόντα αὐτῶν ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν, εἰς τὴν πολυάνθρωπον καὶ πεπολιτισμένην Ἀμερικὴν, ἵνα φθάσωσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς φορτώσεως ὁπόθεν θὰ μετακομισθῶσιν εἰς τὴν Εὐρώπην. Συνδεδεμένη μετὰ τοῦ Μισισσιπὶ διὰ διώρυχος, δεσπόζει μεγάλῃς ποταμίας ὁδοῦ, διασχίζουσης τὴν Β. Ἀμερικὴν ἀπὸ τῶν μεγάλων λιμνῶν μέχρι τοῦ μεξικανικοῦ κόλπου. Ἡ λίμνη Μισσιγκάν συνδέει αὐτὴν μετὰ τῶν μεγάλων Πολιτειῶν τοῦ ΒΑ τμήματος μετὰ τοῦ Μίλγουοικ, Δουλούθ, Δετροίτ, Καναδά, Μοντρέαλ καὶ Ἀγίου Λαυρεντίου. Ἔστι δὲ τὸ κέντρον ὁπόθεν δίκην ἀκτίνων ἐξέρχεται τὸ πυκνὸν σύμπλεγμα τῶν ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων αἱ 51 γραμμαῖ, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς 32 διαφόρους ἐταιρίας. Βεβαίως, ἐν τοιαύτῃ εὐρισκόμενον τοποθεσίᾳ, ἀποθήσεται πάραυτα ἡ ἀμερικανικὴ πρωτεύουσα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὧν τὸν κυριώτερον λιμένα μόνον ἀποτελεῖ ἡ Νέα Ὑόρκη, ὅπου ἀποβαίνουν οἱ ἐξ Εὐρώπης μεταναστεύοντες. Κατὰ συνέπειαν τηρεῖ τὸν εἰδικὸν καὶ ἀπλοῦν αὐτοῦ χαρακτῆρα. Δὲν ἔχει πολλαπλὴν βιομηχανίαν, χυτήρια, κλωστήρια, ὑφαντουργεῖα, ἀλλ' ἀποτελοῦν τὸ κέντρον τῶν σιδηροδρόμων, οὐδὲ μίαν κατασκευάζει ἀτμάμαξαν ὡς ἀρτιγέννητος πόλις τῆς Δύσεως δὲν ἐπαρκεῖ εἰσεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ ἀπομένει ἡ κυριώτερα πελάτις τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ Σικάγον εἶναι «πόλις κρέατος» : δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους τὸ ὄρατόν ὑπόλοιπον, τὸ ψηλαφητὸν προϊόν τῆς ἐνεργείας, τῆς σκέψεως, τῆς ζωῆς, ἅτινα ἐκάθισαν ἐπὶ δωδεκάμηνον διάστημα, ἀποτελοῦσι τοσαύτην ποσότητα κρέατος κοπέντος, μετασκευασθέντος εἰς δέματα καὶ ἀποσταλέντος εἰς τὸ ἔξωτερόν.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τρεῖς ἐπισκέψεις ἀρκοῦσι νὰ καταστήσωσι καταληπτὴν τὴν πόλιν τοῦ Σικάγου. Παρατηρήσατε κατ' ἀρχὰς τὰ εὐρεῖα ἄλσῃ πλήρη κτηνῶν, ἅτινα ἐκτείνονται περίξ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν.

Ταῦτα προηγήθησαν πάντων : ἐκ τούτων λαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν αἱ «πόλεις τῶν κρεάτων», ὃν τρόπον αἱ «πόλεις τῶν σίτων» λαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν παρὰ τῶν «κτηνοτρόφων». Μετάβητε εἰς ἐπίσκεψιν τῶν εὐρείων τούτων ἐκτάσεων ἐδάφους γυμνοῦ ἅμα καὶ βορβορώδους, αἵτινες ἐξαπλοῦνται μέχρι τοῦ σημείου, εἰς δ' ἐξικνεῖται τὸ βλέμμα. Κάτωθεν συμπλέγματος τηλεγραφικῶν συρμάτων, ὧν αἱ γιγαντιαῖοι πᾶσσαλοι ἐγείρονται καὶ βυθίζονται μακρὰν ἐν τῷ ὀμιχλῶδι διαστήματι, πυκνοὶ ὡς οἱ ἴστοι τῶν σκαφῶν ἐν μεγάλῳ λιμένι. Ἐκεῖ ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς διασταυρώσεως κιγκλιδωτῶν, περιοριζόντων τὰ τετράγωνα τμήματα ἐν οἷς βρῖθουσι τὰ κτήνη, γέφυραι ζευγνύσιν ὑπερθεὶν τοὺς περιορισμένους χώρους, πάντα δὲ ταῦτα ἀπλᾶ, χονδροειδῆ, στοιχειώδη, κατεσκευασμένα ἐξ ἀξέστων σανίδων καὶ πασσάλων σχεδὸν ἀκατεργάστων, τοσοῦτων ὅμως τὸν ἀριθμὸν ὥστε οὐδὲν ἄλλο φαίνεται ὑποκάτω τοῦ εὐρέος οὐρανοῦ. Ἡδὴ ἐὰν ἡ καρδία ὑμῶν ἀντέλῃ εἰσελθετε εἰς καθίδρυμα, ἐν ᾧ ἐκτελεῖται ἡ εἰς δέματα διασκευὴ τοῦ κρέατος (Packing-house) : παρέλθετε τὰ τεῖχη ταῦτα, τὰ ὑπὸ τοῦ καπνοῦ μεμαυρισμένα, διασχίσατε τὰς σιδηροδρομικὰς ταύτας γραμμάς, τὰς ἥιστα καλῶς διερρυθμισμένας ταύτας ὁδοὺς, τοὺς σωροὺς τούτους σανίδων, τὰ συμπληρωματικὰ ταῦτα ἐργοστάσια ὅπου κατασκευάζοντα τὰ βαρέλια καὶ τὰ ἐκ λευκοσιδήρου κιβωτίδια, τὰ γραφεῖα ταῦτα, ἅτινα περιβάλλουσι τὰ σφαγεῖα ὑπομείνατε τὴν ψυχρὰν ταύτην ὁσμὴν μαγειρίου, βουστασίου, σφαγείου, αἱ ἀναθυμῶσεις τῶν ὁποίων πληροῦσι τὰ πάντα. Παρατηρήσατε τοὺς βόας τούτους, οἵτινες ἀναμῖξ καὶ διὰ μαστιγώσεων συνωθοῦνται πρὸς τὸν στενὸν διάδρομον, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου ἀναμένει αὐτοὺς ὁ κτύπος τῆς σφύρας. Ἰδετε αὐτοὺς βυθιζομένους ἐν τοῖς ζέουσι λέθωσι, ἀποψηχομένους, διαμελιζομένους, ἐκδερομένους καὶ τιθεμένους ἐν κιβωτίδιοις. Ἰδετε τὰς ἐκτάσεις ταύτας ὅπου συγγέρονται ἐν ἀταξίᾳ αἱ ξύλιναι ὑπερκείμεναι ἀλλήλαις γέφυραι, οἱ τηλεγραφικοὶ πᾶσσαλοι, τὰ ἱκρίωματα, αἱ στέγαι, αἱ χονδροειδεῖς ξύλιναι οἰκοδομαί, αἱ αἰθουσαι ἐν αἷς πατεῖ τις ἐν αἰμοσύρῳ βιβρόρῳ, οἱ διάδρομοι οὗτοι, ὅπου κατὰ μήκος μακρὰς γραμμῆς κυκλοφορεῖ ἡ ἀξιοθρήνητος καὶ γραφικὴ συνοδεία χοίρων, οἵτινες ὀλισθαίνουνσι δεδεμένοι ἐκ τοῦ ποδὸς ἐπὶ τροχαλίου καὶ ἀλληλοδιαδόχως ἀποσφαζόμενοι, πλυνόμενοι, κατατεμνόμενοι καὶ ἀποξυόμενοι ἐν ἐκάστῳ σταθμῷ τοῦ τρομεροῦ αὐτῶν ταξειδίου. Παρατηρήσατε τὸν λαὸν τοῦτον τῶν μαύρων καὶ λευκῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἐνασχολοῦνται ἐν τῇ χρήσει τῶν βαρουλικῶν κυλίνδρων, τῶν πελέκων, τῶν κυκλικῶν πρίονων, ἐκάστου ἐργαζομένου καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, τελούντος δὲ τὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ὁμοειδεῖς κινήσεις, ἄσπερ ἐντὸς ἐξαμήνου ἐξέμαθε καὶ αἵτινες ἀποτελοῦσιν ὀλόκληρον τὸ μέρος τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἐν τῷ ὅλῳ ἔργῳ. Προβῆτε εἰς τρίτην ἐπίσκεψιν καὶ θὰ γνωρίσητε τὸ Σικάγον : Ἰδετε κατασκευαζόμενον τὸ τροχήλατον ὕλικόν ὅπερ θὰ μεταφέρῃ ὅλον τοῦτο τὸ κρέας : μεταβήτε παρὰ τῷ Πούλμαν, τὸ ἐργοστάσιον τοῦ ὁποίου κατασκευάζει μίαν ἅμαξαν ἐμπορευμάτων κατὰ πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ ἐξαγάγετε τὰ ἡμέτερα συμπνεύματα περὶ τοῦ τόσον βαρυστημάντου ὅσον καὶ ἄπλοῦ χαρακτῆρος stockyards, ἧτοι μέρη ἐν ᾧ κρατοῦνται πολυάριθμα κτήνη, τὰ διὰ τὸν καρτερισμὸν τῶν δειμάτων καταστήματα, τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια Πούλμαν, ἀλλ' ἀπλᾶ ἅμα τὰ ἰδρύματα ταῦτα, τὰ ἐν σπουδῇ ἀνεγερμένα, αἱ χονδροειδεῖς ἀλλὰ καταάλληλοι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν οἰκοδομαί, ἡ βάνουσσος αὕτη βιομηχανία, ἡ ἐσπευσμένη, ἡ πλουσία εἰς μεγάλα κέρδη καὶ μὴ ἀπαιτούσα οὔτε ἐπιστημονικὰς θεωρίας παρὰ τοῦ μηχανικοῦ οὔτε τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν παρὰ τοῦ ἐργάτου. Τοιαύτη καὶ ἡ μεγαλόπολις αὕτη, ἧτις παρήχθη ἐντὸς εἰκοσαετίας ὡς κολοσιαιὸς ἀμανίτης. Ὑψηλαὶ οἰκίαι τετράγωνοι, εὐρεῖαι ὀρθογώνιοι ὁδοί, τράπεζαι καὶ ξενοδογεῖα δεκαώροφα, αἱ προσόψεις τῶν ὁποίων ἐπιδεικνύσι τὸν πλοῦτον, πληθυσμὸς στερούμενος εἰδικῶν ἀνδρῶν καὶ πρωτοτύπων, ὀλόκληρος ὅμως ἀποτελούμενος ὑπὸ θηρευτῶν δολαφίων, ὁμοίων ἀλλήλοις ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφήν, τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὰ συμφέροντα, πάντα ταῦτα κολοσιαιὰ ὡς τὰ δύο ἢ τρία βιομηχανικὰ εἶδη, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸν μόνον λόγον ὑπάρξεως τῆς πόλεως ταύτης, ἧτις ἰδρύθη πρὸ αὐτῆς τῆς εἰσόδου τῶν μεγάλων λειμῶνων. Κολοσιαιὸν καὶ ἀπλοῦν αὐταὶ εἰσιν αἱ δύο λέξεις αἵτινες συχνότερον ἐπέρχονται ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Ἀμερικανοῦ, ἐν πάσῃ κερδοσκοπικῇ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐπι-

χειρήσει, ἐν παντὶ οἰκοδομήματι, ξενοδοχείῳ, ἀμάξῃ, γιγαντιαίῳ ἀ-
τμοπλοίῳ ἢ ferryboat τοῦ Ὀδῶναιου κόλπου. Τὰς δύο ταύτας λέξεις
ἐθελοούσιως θὰ ἀπαγγέλλῃ τις, παριστάμενος ἐν νεωτέρῳ ἐκθέσει. Μετὰ
τῶν πολυτελῶν μηχανικῶν αὐτοῦ συσκευῶν, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πλοῦ-
του, τῶν αἰφνιδίως, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τοῦ ἐδάφους ἀνορθωθέντων μνη-
μείων, τὸ Σικάγον ὁμοιάζει ἀκριβῶς πρὸς ἀρχαίαν τῆς Εὐρώπης πρω-
τεύουσαν ὡς ἔχουσι, μετὰ τῶν γεωμετρικῶν αὐτῆς γραμμῶν τῶν σι-
δηρῶν οἰκοδομῶν, τῶν εὐρυχώρων στοῶν, τῶν καλλιτεχνημάτων, τῶν
λεσχῶν καὶ ξενοδοχείων αὐτῆς.

Η ΠΡΟΚΡΙΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ.

Δὲν ἦτο θεὸς, δὲν ἦτο νύμφη· ἀλλὰ καὶ ἀπλῆ θνητὴ δὲν ἦτο. Ἦτο
κόρη βασιλέως, ἦτο βασιλοπαιδὸς σύζυγος· καὶ ἦτο τόσον δροσερά, τόσον
ὠραία, τόσον θελκτικὴ! Τούς βαθυγλαύκους ὀφθαλμούς αὐτῆς ἐζήλευεν
ἡ Ἀθηνᾶ καὶ τὴν δακτυλοισιδῇ αὐτῆς ὁσφύν ἡ Ἀφροδίτῃ ἐπιφθόνως ἔ-
θλεπεν ἡ Ἥρα τὸν λαίμῳ τῆς τὸν μαρμαρίνον. Αὐτὴ θνητὴ, πλὴν ὑπε-
ρέχει τῶν θεῶν κατὰ τὴν καλλονήν! Μὰ τὸν θρόνον σου, ὦ πάτερ τῶν
θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν, δὲν ἔπρεπεν, ἵνα παράσχῃς εἰς αὐτὴν τοσοῦτο κάλ-
λος· τοῦτο ἔσται ἴσως ἡ καταστροφὴ αὐτῆς. Αἱ θεαί ναι ὀφθαλμοῖς, αἱ
θεαί ναι ποθοῦσιν, ἵνα ἐκποδῶν πιότησονται αὐτήν.

— Ἔρος! ἔρος τέκνον μου! ἔδω, ἔδω! ἐφώνησεν ἡ Κύπρις. Ἡ
πότνια τῶν Ὀλυμπίων μήτηρ διατάσσει· ἄκουε.

— Ἔρος, προσέθηκεν ἡ Ἥρα σοβαρῶς, γνωρίζεις τὴν Ἥῳ τὴν
νύμφην;

Ναί, ἐκείνην ἦν περ ἔτρωσά ποτε διὰ τὸν Τιθωνόν, ὃν ὁ Ζεὺς
ἀθάνατον χάριν αὐτῆς κατέστησεν. Ἀλλ' ἦδη ὁ μὲν Τιθωνὸς ἐν τοῖς με-
λάθοις τῆς Ἥρας κεῖται ἰσχνὸν γερόντιον κεκυρτωμένον, ἡ δὲ Ἥῳς θρη-
νεῖ διὰ τὴν ἀθανάσιαν αὐτοῦ.

Αὐτῆς λοιπὸν καὶ πάλιν θέλω, ἵνα τρώσῃς τὴν καρδίαν, ὅπως
ἔρασθῃ τοῦ κυνηγοῦ ἐκείνου, τοῦ Κεφαλῆ, τοῦ ἀνδρὸς τῆς Πρόκριδος.
Ταῦτα εἶπεν ἡ βοῶπις, ὁ δὲ πτερωτὸς ἐκείνος δαίμων, ἀναλαβὼν τὴν φα-
ρέτραν καὶ τὸ τόξον, ἐπέταξε γελῶν χαιρεκἀκῶς μακρὰν τοῦ πολυδεϊρά-
δος Ὀλύμπου.

Ἦτο πρωΐα. Ὁ ἀνατέλλων ἥλιος ἐφώτιζε τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλῶν
ὄρεων, ἀλλὰ τὰ ἄλσος ἦσαν ἔτι καθυγρα ἀπὸ τῆς ὀρώσου τῆς νυκτός. Ἐκεῖ
πλησίον τῆς πηγῆς καθήκει νύμφη τις ἡμίγυμνος, βεβυθισμένη εἰς συλ-
λογισμούς λυγρούς, ὡς νὰ εἰκάτῃ δύναται τις ἐκ τῶν θαλερῶν δακρύων,
ἅπερ τέγουσι τὰς ὠχρολεύκους παρειὰς αὐτῆς. Αὕτη εἶναι ἡ Ἥῳς, ἡ
νύμφη τῆς αὐγῆς. Ἐπτάχρους ἱρις, ἀπὸ τῶν συμμετρῶν αὐτῆς ὤμων
χωροῦσα, ἀψιδοῦται ὑπὲρ τὴν στρογγύλην κεφαλὴν αὐτῆς. Τί ἄρα ἔχει ἡ
ἀθάνατος κόρη καὶ κλαίει καὶ λυπεῖται καὶ ἀδύμονε! Ὁ ὠραῖος Κέ-
φαλος ἀπέρριψε τὸν ἔρωτά της. Αὕτη φλέγεται ἐξ ἔρωτος, ἀπείρου πρὸς
τὸν θηρευτὴν, καὶ ὅμως οὗτος προτιμᾷ μίαν θνητὴν καὶ χάριν ταύτης
τὴν Ἥῳ περιφρονεῖ, τὴν νύμφην τὴν ἐρατεινὴν, ἵνα μὴ προδώσῃ τὸν
πρὸς ἐκείνην ἔρωτά του.

— Μίαν θνητὴν! ὦ! τοῦτο εἶναι δι' ἐμὲ ταπεινώσεις, εἶναι αἰ-
σχύνῃ! Ἄ Πρόκρι, Πρόκρι! Ἄ ἀθάνατοι ἐκδικοῦνται, διότι φθοροῦσιν,
αἱ ἀθάνατοι ἐκδικοῦνται, διότι δύνανται! Ναί· αἱ ἀθάνατοι ἐκδικοῦν-
ται· δὲν ταπεινοῦνται! Ὁ Κεφαλὸς ἀπέρριψέ με χάριν σοῦ! περιε-
φρόνησε τὸν ἔρωτά μου! ἔστω δὴ αὐτὸς θὰ λάβῃ τὸν νεκρὸν σου καὶ
ἐγὼ αὐτόν. Ναί, διότι οὕτω θέλω ἐγώ, ἡ νύμφη, ἡ Ἥῳς, ἡ κόρη τοῦ
Ἵππεύονος.

Εἶπε, καὶ τὸ ὄμμα τῆς ἀπήστραψεν ἀπὸ πυρὸς ζηλοτυπίας καὶ
ἐκδικήσεως, τὰ δάκρυά της δὲ τὸ πῦρ αὐτὸ ἐξήρανε. «Ἄ Κεφαλε!»

ἐφώνησε καὶ ἠφάνισθη εἰσδύσα εἰς τὸ ἄλσος ὡς λεπτὴ αὔρα ταχεῖα,
ὅπισθεν αὐτῆς ἀφεῖσα φωτεινὴν μακρὰν ταινίαν ὡς διάττοντα ἀστέρα,
κατ' ὀλίγον ἐκλιποῦσαν.

Ἐσπέρα εἶναι ἦδη. Ἐν μεγάρῳ βασιλείου δώματι πολυτελῶς κε-
κοσμημένῳ, ἐπὶ ἀνακλίντρου μαλακοῦ νωχελῶς ἐρείδεται νέα γυνὴ λευ-
χείμων, τύπος καλλονῆς ἐκ τῶν σπανίων. Εἶναι ὠραία, ὑπερτέρα πά-
σης ποιητικῆς περιγραφῆς· λέγομεν εἶναι ὠραία ἀπολύτως, τοῦτο καὶ
ἀρκεῖ. Εἶναι ξανθὴ, γλαυκῶπις, εἶναι πάλλευκος. Εἶναι αὕτη ἐκείνη,
ἥς τὴν καλλονὴν ἐφθόνησαν αἱ θεαί ναι καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς ἀπε-
φάσισαν, εἶναι ἡ Πρόκρις, κόρη Ἐρεχθίως τοῦ τῆς Κεκροπίας ἀνακτος.

Τάλαινα γύναι! ἄφροντις, ἀμέριμνος, τίς εἶδεν εἰς ὁποίας γλυκυ-
τάτας ὀνειροπολήσεις ἐπαφίεσαι, ἐν ᾧ ἡ νύμφη ἡ Ἥῳς, ἡ ἀντεράστριά
σου κατὰ σοῦ βυσσοδομεῖ παγίδα. Φεῦ εἶσαι θνητὴ καὶ πρέπει ἵνα ὑπο-
κύψῃς εἰς τοῦ φθόνου τὰς ὀλεθρίας ἐνεργείας! Αἰφνης στεναγμὸς βαθὺς
τὰ πλαστικά της στήθη ἐξεκύμανεν, ἐν ᾧ συγχρόνως ἤνοιξε τὴν θύραν
νέος Ἀδωνις, στολὴν ἡμιφεισμένους κυνηγοῦ, κρατῶν φαρέτραν καὶ τόξον
καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ κυνὸς λακκαίνης. εὐμεγέθους, ρωμαλαίας.

— Χαῖρε, γλυκεῖα φίλη, ἐχαιρέτισε περιπαθῶς τὴν νέαν.

— Χαῖρέ γε καὶ σύ, Διονιδὴ Κέφαλε, ἀπήντησεν ἡ νεαρά, ἐνῷ
ὁ κυνηγὸς κατέθετε τὰ ὄπλα καὶ τὸν σάκκον του, τὸν περιέχοντα τὸ
θήραμα τῆς ἡμέρας, ἡ δὲ κύων ἐναλλάξ ἐθώπευε καὶ ἔλειχε τοὺς πό-
δας ἀμφοτέρων. Σιγῇ μικρὰ τὰ χαιρετίσματα τῶν νεαρῶν συζύγων διε-
δέξατο, καθ' ἣν ὁ Κεφαλὸς τῇ φίλῃ πλησιάσας ἐπὶ τῶν λεπτοφυῶν αὐ-
τῆς χειλέων ἀσπασμὸν ἐπέθηκεν ἡδυπαθέστατον. Ὅποιον μεταφυσικὸν
μυστηριώδες ἀποτέλεσμα! Τὸ φίλημα ἐκεῖνο κατελάμπρυνε τοὺς ὀφθαλ-
μούς τῆς νέας γυναικὸς, θεσπέσιον ἐρύθημα τὰς παρειὰς τῆς ἔχρωσεν,
ἐθέρμανεν, ἐφοίνιζεν, ἡ εὐτυχία ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἐζωγραφίσθη καὶ
δευτέρα τοῦ στήθους κύμανσις ὑπὲρ ποτε ὠραίαν ἔδειξε τὴν Πρόκριδα.

Τὸ φίλημα, ἐξωτερικεύσας τοῦ κατακλύζοντος τὴν καρδίαν συναι-
σθήματος, ἡ αἰσθητὴ ἔκφασις τῆς αὐλοῦ δυνάμεως, ἥτις καλεῖται
ἀγάπη, ἔρως, στοργή, συμπάθεια, τὸ φίλημα, τὸ ὕψιστον δῶρον τοῦ οὐ-
ρανοῦ πρὸς τοὺς θνητούς, εἶναι ὄντως στιγμὴ ἀθανασίας, ἀπόλαυσις
ἀκαριαίας, ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ εὐδαιμονίας!

— Κεφαλε, ἡ Πρόκρις ἐπιθύρσειεν ἐν τῷ πυρὶ τοῦ ἔρωτος, τῷ κα-
τακλύζοντι αὐτήν, Κεφαλε, σὲ ἀγαπῶ πολὺ, πολὺ· τὸ ἐννοεῖς;

— Τὸ βλέπω, Πρόκρι μου, τὸ βλέπω, τὸ αἰσθάνομαι, τὸ ἀκούω.
Καὶ περιέβαλε τοὺς ὤμους τῆς διὰ τοῦ ἀνδρικοῦ αὐτοῦ βραχίονος. Καὶ
πάλιν ὑπὸ στεναγμοῦ τὸ στήθος τῆς ἐξεκυμάνθη. Καὶ ἦσαν οὗτοι στε-
ναγμοὶ εὐδαιμονίας, ἔρωτος μυστηριώδεις ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς αὐ-
τῆς. Ἀπόλαυε! ἀπόλαυε, ὦ γύναι τοῦ φιλάτου σου! οὐδεὶς ἐκ τῶν
θνητῶν γινώσκει, ἂν θὰ ἦναι ἐν τοῖς ζῶσι μετὰ ὦραν. Τίς οἶδεν, ἂν τῇ
αὔριον ἐσπέρῃ θὰ ἀξιώθῃς εἰς τὰς ἀγκάλας σου τὸν Κεφαλὸν νὰ ἔχῃς!
Οἶμοι! ναί, ὁ θάνατος δὲν συγκινεῖται ἐκ τῆς εὐτυχίας τῶν βροτῶν!
Πολλάκις θραύει ταύτην ἀπηνῶς, ἀπροσδοκῆτως!

— Κεφαλε, καὶ πάλιν ἐτονθόρσειεν ἡ Πρόκρις διαθρυπτομένη, μὲ
ἀγαπᾷς καὶ σὺ καθὼς ἐγώ;

— Ναί, μὰ τοὺς Ὀλυμπίους, φίλη μου πιστή, σὲ ἀγαπῶ ὅσον εἶ-
ναι δυνατόν θνητὸς νὰ ἀγαπήσῃ ἐν τῷ κόσμῳ! Ἴν' ἀμφιβάλλῃς περὶ τοῦ-
του, ἔχεις τινὰ διδόμενα; Καλὴ μου Πρόκρι, λέγε;

Δάκρυα ἀνέβλυσαν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ θηρευτοῦ, ἀναμνησθέν-
τος ὅτι ὃν αὐθαδὲς, ἔστω καὶ νύμφη, προὔτεινεν αὐτῇ ἵνα ἀρνήσῃται
τὴν σύζυγόν του καὶ ἀκολουθήσῃ ἐκείνην.

— Ἀρκεῖ, ἀρκεῖ, πιστέ μου Κεφαλε. Καὶ αὔριον θὰ μεταβῇς εἰς
τὸ κυνήγιον;

Ἐσκιρτήσεν ὁ νέος εἰς τὴν ἐρώτησιν.

— Ναί, Πρόκρι μου, ἄγριος Κἄπρος, οὐκ οἶδα πόθεν ἐλθὼν, λυμαί-
νεται τὸ ἄλσος· σήμερον με διεξέφυγεν, ἀλλ' αὔριον τῇ βοήθειᾳ τῆς θεοῦ
πιστεύω ὅτι δὲν θέλουσιν ἀστοχήσῃ αὐτοῦ τὰ βέλη μου. ὦ! ναί, παρ-
θένε Ἀρτεμι, βοήθει μοι πρὸς τοῦτο.

Ἡ νεαρά ὠχρίασε ἐπὶ τῷ ἀκούσματι.

— Κεφαλε, εἶπε, δὲν θέλω νὰ μεταβῇς αὔριον εἰς τὴν θήραν. Φο-
βοῦμαι! ἀκούεις; φοβοῦμαι! οἱ ὀδόντες τοῦ κἄπρου εἶναι ὀξεῖς;